

РЕШЕНИЕ

№ 39554

гр. София, 13.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6370** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от А. П. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. П., АК П., със съдебен адрес: [населено място], пл. „Съединение“ № 3, ет. 4, офис 411 срещу Решение № 1093 от 28.03.2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав, постановено по НАХД № 7504/2025 г., с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 9983249, с който за нарушение на чл. 21 ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

Касаторът оспорва решението на районния съд като неправилно – постановено в противоречие с материалния закон. На първо място, касаторът твърди, че не са представени доказателства за наличието на пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 50 км/ч. на посоченото в електронния фиш място, поради което счита, че извършването на нарушението е останало недоказано. На следващо място, излага доводи за съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като приложената по делото снимка не позволява да се установи точното местоположение на мобилното автоматизирано техническо средство, нито съответствието му с посоченото в протокола за използване на АТСС. Според касатора това представлява нарушение на чл. 10, ал. 3 от приложимата Наредба № 8121з532. Поддържа още, че в процесния пътен участък е действало общото ограничение на скоростта от 90 км/ч., което било отразено и в

протокола за използване на АТСС. Сочи също, че е налице противоречие относно мястото на извършване на нарушението, доколкото в електронния фиш е посочен [населено място], а същевременно е дадена правна квалификация за нарушение, извършено извън населено място. Касаторът навежда и доводи за неправилно приложение на материалния закон, като счита, че електронният фиш е издаден в нарушение на чл. 39, ал. 4 във връзка с ал. 2 и чл. 85а от ЗАНН. В условията на евентуалност счита, че ЕФ следва да бъде отменен, поради наличие на предпоставките на чл. 28 ЗАНН. Счита, че при оспорване на нарушението или отказ за заплащане на глобата следва да бъде съставен АУАН и издадено наказателно постановление. В подкрепа на тази теза се позовава на съдебна практика на Административен съд – Пловдив. Моли съда да отмени обжалваното съдебно решение и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени процесният електронен фиш. При условията на евентуалност иска отмяна на съдебното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

В съдебно заседание касаторът А. П. В. не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от 14.09.2026 г. от адв. П., с която не възразява да бъде даден ход на делото и по същество поддържа жалбата. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

На 15.11.2024 г. в 15:50 часа А. П. В. управлявал л.а. С. в [населено място] и в района на [улица]до № 50 при разрешена за населено място , обозначена и с пътен знак, максимална скорост от 50 км.ч. – автомобилът се движел със скорост от 69 км/ч. Скоростта на движение и регистрационния номер на автомобила, мястото и точните дата и час на нарушението са заснети и отчетени с автоматизирано техническо средство по реда на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата - мобилна система за видеоконтрол с радар с удостоверени по делото техническа изправност и одобрение за ползване като средство за измерване. Въз основа на данните от техническото средство и на данните за регистрацията на автомобила на името на В. като ползвател на МПС е издаден спорния електронен фиш.

Горепосочената фактическа обстановка съдът е установил от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че

СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав. Дори и да са налице възражения от касатора, които да не са обсъдени от районния съд, то настоящата инстанция счита, че не биха променили крайния извод на съда.

Неоснователно е наведеното в касационната жалба твърдение, че по делото не са събрани никакви доказателства, свързани с пътен знак В26, съответно липсват мотиви във връзка с изискуемите характеристики, съпътстващи ограничителния знак за скорост – местоположение, разположение на АТСС спрямо пътния знак, обхвата на АТСС, периметъра на действие на пътния знак, действието на АТСС и мястото, на което е отчетена скорост от 69 км/ч.

По делото е приложен протокол за използване на техническо средство или система от 18.11.2024 г., на който е обозначено точно местоположение на АТСС, разстояние от пътния знак – 100 метра, снимка на АТСС, както и на пътния знак, въвеждащ ограничението. Наред с това, по разпореждане на Софийски районен съд, от страна на Столична община е представена схема /л. 36/ на организацията на движението на движението в района на [улица] в района на административен номер 50, с посока на движение [улица] към [улица] към датата на извършване на нарушението – 15.11.2024 г.

Противно на изложеното в касационната жалба, не се констатира нарушение по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, като приложения по делото протокол съдържа всички регламентирани реквизити. Автоматизирано техническо средство е разположено и настроено. съгласно изискванията за обслужване на производителя и нормативните предписания, наличните пътни знаци са проверени преди и след измерването.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Следователно нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил на касатора е извършил нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 69 км/ч, при ограничение на скоростта 50 км/ч, въведено с пътен знак В26 в населено място.

Чл. 21, ал. 2 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП /ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г./ е предвидено, че за превишаване на скорост от 11 до 20 km/h - с глоба, нарушителят се наказва с глоба от 50 лева. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание.

Съдът не установява противоречие относно мястото на извършване на нарушението, за което се твърди в жалбата. Нарушението е установено в [населено място] - в населено място, което

съответства на изрично посочената разпоредба, послужила като основание за санкциониране на нарушителя, а именно - чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДВП.

Неоснователно е и наведеното в жалбата твърдение, че в случая е било недопустимо издаването на ЕФ, а наказващият орган е следвало да издаде АУАН и НП. Разпоредбата на чл. 21 ЗДВП установява забрана за водача да превишава законово определената или сигнализирана с пътен знак максимална скорост, включително когато се контролира средната скорост в определен пътен участък. Нарушението има конкретно съдържание, което може да бъде установено чрез автоматизирано техническо средство или система, без непосредствено присъствие на контролен орган и водач. Именно за такива случаи законът предвижда издаване на електронен фиш.

Настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от касатора, който е управлявал лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на ЕФ, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

Настоящият съдебен състав счита, че чл. 28 ЗАНН е неприложим в случая, с оглед на това, че е налице довършено нарушение и превишаването на скоростта с 19 км/ч при ограничение 50 км/ч е значително и е извършено в населено място. Последното е пример за типична проявна форма на нарушение по чл. 21, ал. 2 ЗДВП, което не може да се класифицира като маловажен случай.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се валидно, допустимо и правилно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, но такова не е претендирано, поради което съдът не дължи произнасяне в тази посока.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1093 от 28.03.2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав, постановено по НАХД № 7504/2025 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: